Zbuciumul sufletelor tenace (II)

On Aprilie 27, 2013

Dezleagă adevăratul înțeles din spatele acelor vagi derute care îi despart pe oameni de cele două constante: "a fi" și "a nu fi", fără să te pierzi tu însuți într-o mare de îndoială.

Cantitatea de energie negativă radiată de inspectorul Finch dă naștere unei reacții chimice adverse. Starea de surescitare a suspectului principal, Laura Quinn, fierbe la maximum, ea are nevoie de un inhibitor care să stopeze reacția. Tăria ei de caracter se descompune în elemente inofensive, toate celelalte însușiri implicate în procesul de restructurare se separă brusc în unități de sine stătătoare, cu funcționare independentă, lentă și nesigură. Numai ea știe ce se petrece în adâncul ei.

La formarea covalențelor este posibil ca perechea de electroni participanți să provină de la un singur atom. Un zbucium straniu îl încearcă chiar și pe cel mai de temut vânător. Finch nu se mulțumește când Laura îi răspunde cu nonșalanță, cu aceeași monedă, dar mult mai derutant. Căci el, omul plămădit din fildeș, disprețuiește această dulce și blândă ecuație, cuprinsă între calm, inteligență și subtilitate. Extazul succesului nu mai vibrează într-însul. Nu-și mai poate monitoriza pulsul. Nervii se neliniștesc. Crește concentrația de oxigen din sânge, totul în el se înfierbântă.

Zbuciumul condiționat de bilanțul evenimentelor, meteoritul acesta ce trece peste *Terra incognita* a simțurilor lui Finch, se intensifică numai în momentele biciuitoare trăite de Laura Quinn - tot mai electrizată, tot mai limitată, lipsită spontan de forță vitală atunci când câmpul lui de energie negativă îi invadează ființa, devenind atotstăpânitor.

Abia în acest moment de înaltă încărcătură, energie și vibrație, densitatea propriului său orgoliu îi maximizează plusurile. Toată concentrația de substanțe reactante se agită, apoi se dublează. Totul în el capătă amploare, ca și cum ar fi străbătut de un curent electric de mare intensitate.

Leadership: Ești capabil să-ți construiești o stăpânire de sine mai puternică în avalul lanțului de evenimente care îți marchează existența, într-un context de tipul: "Nu fi prea blând cu ceea ce ți se întâmplă"?

Urmează un nou atac. Lansând un adevărat vârtej de curenți cu voltaj crescut asupra Laurei, el încearcă să înlăture instantaneu toate particulele însufletitoare din sistemul imunitar al ființei ei. Dar ea scapă de șocurile de curent la care este supusă, cu un singur preț: dilema morală. Bine spunea Aldous Huxley: *"Ceea ce trăiești nu este ceea ce ți se întâmplă, este ceea ce faci cu ceea ce ți se întâmplă."*

Fundamentul Laurei este imprecis. A cerceta substraturile ființei ei este aproape imposibil. Pentru că peste impulsurile și gesturile ei inițiale se suprapune voința electrizantă a lui Finch care-i scurtcircuitează aproape toți stimulii, toți parametrii de funcționare. Îi modifică tiparul de gândire, inhibă activitatea conexiunilor existente în spațiul ei de manifestare, până ce o aduce la pragul apropierii de adevăr.

O adevărată revoltă se stârnește în Laura, în timp ce la polul opus, în Finch, un zbucium sinistru se zbate între îndoială și asumare. Două suflete zbuciumate se află față în față ca doi spadasini întărâtați. Dintre care unul atacă, celălalt se apără. Care va mânui mai bine sabia voinței? Care stăpânire de sine va fi mai puternică?

Până la urmă, vinovăția este un caz de stimă de sine scăzută, o creștere a vulnerabilității de natură emoțională și psihică. Laura nu trebuie să fie blândă cu ceea ce i se întâmplă, ci să înfrunte cu multă încredere și iscusință o situație greu de suportat. Trebuie să găsească o modalitate de a se echilibra energetic, de a-și curăța conștiința de păcatele săvârșite cu voie, fără voie, deci să facă față provocării: *"Nu o să prezint niciodată constatări și dovezi amiabile, chiar dacă sunt vinovată."*

Evoluția leadershipului tău poate fi redusă la o alternanță cumulativă de cauze și efecte referitoare la diferențele dintre "acceptarea de sine" și "cerințele impuse de natura evenimentelor", încât să-ți pui în valoare schimbarea caracterului?

Îndrepți totul către un fundal întunecat? Firea ta suscită numeroase îndoieli, trezește neliniști, reacții de îngrijorare? Disprețuiești acea dulce și blândă ecuație, cuprinsă între calm, inteligență și subtilitate? Încerci să înlături toate particulele însuflețitoare din sistemul imunitar al celorlalți? Felul tău de a fi stârnește în ceilalți o adevărată revoltă, un zbucium sinistru?

Sistemul de funcționare al omului este pus sub semnul întrebării atunci când el se află în fața vicisitudinilor unei conjuncturi temporare adverse. Rezultatul interferenței celor două unde *" a fi "* și *" a nu fi "*, care se exclud una pe cealaltă, se potrivește vibrației lui interioare. Vibrație care, la rândul ei, acționând cu intensitate, îi deschide mintea și sufletul. Sau îi activează acea stare anormală de uzură psihică și emoțională.

O bombardare constantă cu stimuli de natură să lanseze "iremediabilul", înfășurând omul într-o spirală a incertitudinii și instabilității, aruncându-l pe niște serpentine amețitoare, obositoare, greu de suportat, îndreptând totul din el către un fundal întunecat. Va avea ca rezultat înfrângerea rezistenței, capitularea în fața unui adversar mai puternic și etalarea tuturor aspectelor personalității sale.

Leadership: Te dovedești vrednic de însemnătatea evenimentelor trăite prin recurgerea la o abordare de tip "Nu pot să mă abat de la schimbare", cu scopul de a cunoaște adevărul asupra propriei tale naturi?

Fundamentul omului este imprecis. A cerceta substraturile sale este aproape imposibil. Pentru că întotdeauna tiparul său de gândire, care își creează o reflexie amplificată sub forma emoției, nu este predominant, nu este bătut în cuie. Fundamentul poate fi oricând reactualizat, alterat, îngustat, extins, destabilizat, poate fi oricând scurtcircuitat de o voință mai puternică, de o gândire mai abstractă, mai tenace.

Aflat sub imperiul unei astfel de entități potrivnice care te constrânge să renunți, ai puterea să mai lupți? Plin de îndoială, nesiguranță, tulburat de multe rătăciri, alegi să crezi că lucrurile pot și vor fi schimbate în bine? Caracterul tău este la fel de puternic ca al Laurei Quinn?

Te lași electrizat de voința superioară a celorlalți, sau ripostezi cu o intensitate mai mare? Care sunt cauzele și împrejurările care pot constitui circumstanțe atenuante? Pot ele duce la insolvența ta morală? Dai celorlalți motiv să recurgă la judecăți intransigente?

Adevărata natură a omului este de a prețui ceea ce nu poate schimba la el însuși, prin faptul că tot ceea ce îl face deosebit se rezumă la acceptare, iertare, eliberare de trecut.

Liderul-artizan produce creație la comandă, doar ca să se cumpere, indiferent de calitățile formei. Opera lui nu e gândită și realizată în așa fel încât să înfrunte criza, austeritatea,

rutina, și să dureze. El apelează, din această cauză, la unelte pentru finisări ușoare și materiale perisabile și ușor de prelucrat, la un curaj radical și la un tip de persuasiune extrem de speculativ, obținut prin modificări minore ale situației, pentru a-și satisface dependența de a deține controlul. Cel puțin o perioadă.

Liderul-artist întotdeauna creează pentru a ne oferi spre contemplare forma originală a operei sale. Iar liderul-amator vrea să învețe totul, dar este mereu lipsit de vlagă în imposibilitatea de a se ridica deasupra lui însuși.

Numai liderul-veritabil participă activ la competiția cu sine însuși. El explorează zonele cele mai sensibile ale existenței sale, mai ales în sezoanele secetoase - singura cale de a înlesni o legătură puternică cu sinele.

Leadershipul se află în dezechilibru atunci când esența împlinită a omului este supusă unei mari încercări: rătăcirea. Atunci când constantele de frumusețe și bunătate morală se pierd în negura neputinței de a schimba în bine viața, atunci când omul nu poate recunoaște ferm adevărul din dualitate, se produce acea îndoială nesfârșită, acea tulburare a liniștii interioare, care îl desprinde complet de sine însuți, de real și de credibil.

Iar lideri veritabili sunt oameni capabili să-și gestioneze efectele propriilor rătăciri, suportând cu stoicism efectele propriei crize structurale. Abia în momentele de înaltă încărcătură, energie și vibrație, își maximizează ei plusurile.

Învață să reacționezi corect și cu discernământ în fața unei crize de personalitate, când ai de ales între a rămâne prizonier al evenimentelor în care ești implicat cu sau fără voia ta, și a descoperi în tine un alt om în mijlocul acestor evenimente. Leadershipul înseamnă să optezi pentru a doua variantă.

Zbuciumul sufletelor tenace evidențiază tendința de a transforma evoluția în involuție, atunci când zbuciumul tău existențial pare că începe să se înăsprească. Astfel se creează o adevărată degringoladă în careul trăirilor și gândurilor sale, o adevărată luptă între tine și propriul tău Ego.

Dacă vrei să știi care este nivelul de leadership la care te afli, dacă vrei să știi în ce categorie de lideri te încadrezi, atunci dezleagă adevăratul înțeles din spatele acelor vagi derute care îi despart pe oameni de cele două constante: " *a fi* " și " *a nu fi* ", fără să te pierzi tu însuți într-o mare de îndoială.

* Notă: " *Flawless (2007)*"

Source: https://neculaifantanaru.com/zbuciumul-sufletelor-tenace-II.html